

ren og undervisningsministeren afslører, at der er gang i arbejdet med at afhjælpe nogle af de arbejdsmiljøproblemer, der er forbundet med de praktiske øvelser i fysik, kemi og biologi.

Af et svar til Arbejdsmarkedsudvalget på spørgsmål nr. 240 af 3. juli 1996 fremgår det, at Arbejdstilsynet har opfordret sikkerhedsorganisationerne på uddannelsesstederne til at beskæftige sig med elevernes og de studerendes forhold.

Jeg kan heller ikke undlade at pege på bestyrelsernes rolle. Mange steder i uddannelsesverdenen findes der bestyrelser: skolebestyrelser, gymnasiebestyrelser, bestyrelser for erhvervsskolerne osv. Mit budskab til dem er: Tag de problemer, der eksisterer; alvorligt; det er også jeres ansvar.

Den socialdemokratiske opfattelse er derfor: Vi vil følge arbejdet med en forbedring af forholdene nøje i fremtiden. Der er problemer, der skal løses, og de kan løses med de værktøjer, vi kender i dag, hvis viljen er der.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Jeg er ikke meget i tvivl om, at da man i sin tid indførte arbejdsmiljøloven, fik man de argumenter, som hr. Ole Vagn Christensen kommer med her, på nøjagtig samme måde: Det kunne man søreme ikke gøre, og det måtte arbejdsmarkedets parter nok finde ud af; de måtte snakke ordentligt sammen, og det måtte forskellige myndigheder nok prøve at se om de ikke kunne koordinere osv., inden man fik det samlet og lavet en lovgivning, hvorefter der selvfølgelig gik mange år, inden den lov kom til at fungere, og den fungerer stadig væk ikke godt nok. Sådan er det jo med den slags. Det tager tid, og derfor er det lidt beskæmmende at høre, hvordan Socialdemokratiets ordfører nu, selv om det er en reserveordfører, ligesom forsøger at fedte det af på alle mulige andre, der så nok skal tage sig af det.

Jeg kunne godt tænke mig at stille et spørgsmål til den socialdemokratiske ordfører i denne sag: Går Socialdemokratiet ind for, at der skal laves en miljølov for børn og unge på den ene eller anden måde? Der er 1 million mennesker, 1 million borgere i dette land, som ikke er reguleret af nogen lov, der handler om deres miljø. Går Socialdemokratiet ind for, at der skal være sådan en lov?

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Nu er det jo lidt synd, at det er hr. Ole Vagn Christensen, det går ud over, når det er hr. Poul Erik Dyrhund, der reelt står for den socialdemokratiske holdning på det her område. Men en dag, når bekendelseslitteraturen igen bliver moderne eller hr. Ole Vagn Christensen har trukket sig tilbage fra Folketingets arbejde, så kan vi måske få at vide, hvad den reelle begrundelse er, for det forekommer mig besynderligt, når man har så gode erfaringer i Sverige.

Det var, så vidt jeg husker, en socialdemokratisk regering, der dér lagde op til, at elever og studerende i Sverige skulle være omfattet af arbejdsmiljøloven. Og man har gode erfaringer dér. På det tidspunkt var arbejdsmarkedets parter ikke enige i, at det skulle ske, men nu er der jo fryd og gammen, og alle er glade. Det har nemlig vist sig, at elever og studerende i Sverige godt kan tage et medansvar, godt kan tage ansvar for deres eget arbejdsmiljø, hvis man giver dem lov. Er det sådan, at hr. Ole Vagn Christensen er enig med hr. Poul Erik Dyrhund i, at det kan man ikke, at det skal være forældrene i skolebestyrelserne, det skal være alle mulige andre, der skal tage ansvaret, og ikke de unge selv?

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg er ikke spor ked af, at det er mig, der skal tage debatten på hr. Poul Erik Dyrhunds vegne, så det behøver man ikke at have så ondt af.

Men det er jo rigtigt, som hr. Bruno Jerup sagde, at arbejdsmiljøloven, som den er formet, er en rammelov, og at der hele tiden kan ske forbedringer. Der står endda også, så vidt jeg husker, i formålparagraffen, at det skal man arbejde efter og det skal man nå frem til.

Så kommer vi til det andet, om situationen i Sverige og Danmark, og dér må jeg jo så bedrøve fru Anne Baastrup med, at vi herhjemme har en tradition for, at uanset hvad det er for nogle parter, vi snakker om, og hvordan det er, vi snakker om de strukturer, så finder man frem til løsninger. Det er også derfor, arbejdsmiljøloven er formet som en rammelov, og begrundelsen er bl.a., at man hele tiden kan være i overensstemmelse med den sidste og den nyeste situation.

Derfor må jeg jo nok sige, at det dér med, at man skal gøre, som man gør i Sverige, kan vi ikke rigtig bruge til noget, for der er en lang række områder, hvor svenskerne har mere lov-